

Bijlage: programmering Fort Ruigenhoek 2018

Inhoudsopgave

1. Ugo Dehaes – nieuw werk.....	2
2. Jeroen Diepenmaat – nieuw werk.....	3
3. Rudy Simon – maquette.....	4
4. Feiko Beckers – film.....	5
5. Felix van Dam – vogelproject.....	6
6. Felix van Dam – dobbers.....	7
7. Oscar Peters – achtbaan.....	9
8. Catinka Kersten – nieuw werk.....	10
9. Doris Jongerius – expositie.....	11
10. Melanie Bonajo – Progress vs. Regress en nieuw werk	12
11. Inflatable roze wolk.....	13
12. Installaties en theatervoorstellingen.....	14

Sfeerbeelden tentoonstelling Tweetakt 2017:

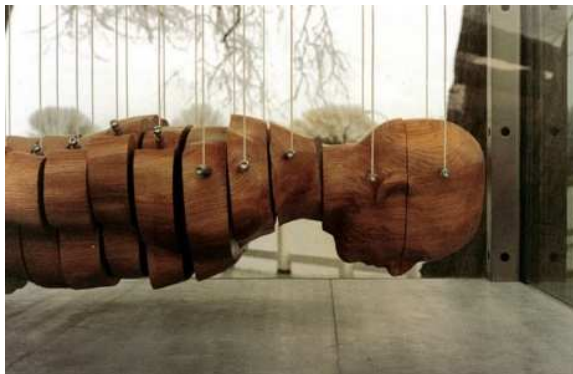

1. Ugo Dehaes – nieuw werk

Jaarlijks vragen we een podiumkunstenaar waarvan het werk dicht tegen beeldende kunst aan ligt, of die van origine ook beeldend kunstenaar is, een kunstwerk voor de tentoonstelling te maken. Zo maakte Benjamin Verdonck twee jaar geleden 'De finale', een verdronken voetbalveld in de grachten van het fort. Vorig jaar heeft Jetse Batelaan 'Het koninklijk museum voor interessante kunst' gemaakt, waarin hij onderzocht of gewone dingen beeldende kunst kunnen zijn. Hiervoor plaatste hij een vitrine over normale dingen, zoals een steentje, fiets en tak.

Voor volgende editie hebben we Ugo Dehaes gevraagd een nieuw beeldend werk te maken. Dit werk zal komen te staan in een van de bunkers op het fort. Daarnaast willen we hem vragen om een aantal workshops te geven aan schoolklassen die de tentoonstelling bezoeken.

Ugo Dehaes is opgeleid als danser en choreograaf en is de afgelopen jaren met indrukwekkende voorstellingen op Festival Tweetakt te zien geweest. Hiernaast treedt hij op als performer en acteur in shortfilms, kleine performances en theaterstukken. Hij geeft lessen en workshops, waarbij hij kinderen en jongeren daarin als danser heel serieus neemt. Zijn fascinatie voor het beeldende heeft steeds aan de basis gestaan van zijn werk. In 2001 maakte hij bijvoorbeeld voor Brugge Culturele Hoofdstad *Coupure*, een beeld dat tot stand kwam in relatie tot een architectonisch project. Het werd een lichaam dat op zijn buik ligt en horizontaal op 19 plekken is doorgesneden. De 20 schijven zijn bevestigd aan een systeem van motoren en wielen en kunnen bewegen. Elke keer als een bezoeker voorbij komt, beginnen de motoren te draaien en begint het beeld te dansen.

2. Jeroen Diepenmaat – nieuw werk

Jeroen Diepenmaat (1978, Deventer) studeerde aan ARtEZ in Arnhem en deed daar de docentenopleiding handvaardigheid. Hij werkt als beeldend kunstenaar en heeft een grote voorliefde voor geluid. Hij maakt beelden, tekeningen en installaties én muziek. Diepenmaat speelt graag met vinylsingletjes, lp's en draaitafels. Met het juiste gereedschap, een draaitafel, kun je materie omzetten in geluid. Hij ontdekt steeds nieuwe mogelijkheden en vragen. Hoever kun je een groef uitslijten? Dat probeert hij uit, snijdt zelf nieuwe groeven, en maakt platen uit allerlei materialen. Hij probeert ook andere manieren uit om vinyl af te spelen, bijvoorbeeld met takken en gedroogde planten.

Vorig jaar stond zijn bijzondere werk *Pour des dents d'un blanc éclatant et saines* op Fort Ruigenhoek. Dit werk bestaat uit een opgezette kievit die een langspeelplaat afspeelt met zijn snavel. Het is een plaat met vogelgeluiden. De vogel luistert ernaar, misschien herkent hij zijn eigen stem wel. Het lijkt alsof de kievit over zijn dood heen een bericht achterlaat, een laatste roep.

Voor komende editie zal Jeroen Diepenmaat een installatie maken waar de bezoekers naar kunnen kijken, buiten op het fort.

3. Rudy Simon – maquette

Rudy Simon is een onafhankelijke kunstenaar en docent, geboren in Putten en woonachtig en werkend in Zwolle. In 2008 studeerde hij af aan het ArtEZ Institute of the Arts. Het werk dat hij maakt is uiteenlopend en omvat tekeningen, sculpturen, installaties en animaties met verschillende thema's, waaronder architectuur, voyeurisme en mechanica.

Hij zal in een van de bunkers op het fort, in gebouw A, een maquette laten zien. Hij zal hiervoor een bestaande maquette uitbouwen tot een nieuw werk, waarin ook filmfragmenten zullen worden verwerkt en een treintje die er doorheen rijdt. De maquette staat op de grond en maakt gebruik van stroom voor de lichtjes die erin zijn verwerkt. De afmetingen zijn 3,80m x 2,20m x 1,22m en het is o.a. gemaakt van sloophout en karton.

4. Feiko Beckers - film

Feiko Beckers is een Nederlandse beeldende kunstenaar die werkt met video, performance, installatie en tekst. Hij is in 2006 afgestudeerd aan Academie Minerva in Groningen. In 2010 en 2011 was hij artist in residence van de Rijksacademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam en in 2013 bij Le Pavillon, Palais de Tokyo in Parijs. In de video *Accident with Red Car*, getoond op de RijksakademieOpen 2010, is een archetypische weergave van een auto bevestigd aan een kant van een Fiat Panda. Deze representatie is op een cartoonachtige manier gecrasht, waarbij de auto daarachter onvermijdelijk ook moet crashen. Iets wat uiteindelijk ook gebeurt in de video. Daarbij wordt een video gemaakt waarbij het andere onverwachte wordt verwacht en waar een ongeluk helemaal niet per ongeluk blijkt te zijn.

In de video *An attempt to get struck on the head by a falling plant knocked over by my cat* lijken alle ingrediënten voor een ongeval aanwezig te zijn: een kat, een plant op de rand van een plank en de kunstenaar die direct onder die plant staat. Het lijkt erop dat Beckers op een ramp wacht. De kat lijkt evenwel niet geïnteresseerd in een dergelijk ongeval en na twee minuten ziet hij af van de poging. Hierdoor wordt een falen in het falen gecreëerd, waar de verwachting van een handeling niet gerealiseerd wordt.

Feiko zal voor het fort een nieuwe vergelijkbare film maken, deze zullen we tijdens de tentoonstelling via een beamer en een scherm in een bunker gaan vertonen.

5. Felix van Dam – vogelproject

We vragen Felix van Dam (1986, Utrecht) buiten opnieuw een participatie-werk te maken voor buiten op het fort. Vorig jaar maakte hij het bijzondere werk *Cyclops*, een houten achtbaan met een werkplaats erbij waar kinderen onder begeleiding zelf konden meebouwen aan de baan tijdens de openingsdagen. Het werk zelf en het participatieve karakter, maakte indruk op het jonge publiek.

Felix van Dam studeerde af als grafisch ontwerper aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht in 2014. Hij richt zich op alles wat hem onmogelijk maar interessant in de oren klinkt en noemt zichzelf liever een avonturier dan een grafisch ontwerper. Hij voelt hij zich vrij om de grenzen van de grafische discipline te ontdekken en om de mogelijkheden van de grafische technieken op te rekken. Zijn werk wordt geleid door het proces en de vraag: 'wat is er aan de andere kant?' Zijn proces van maken is een tegenwicht tegen de snelle digitale manier van werken die nu gangbaar is.

Voor de volgende editie zal Felix een vogelproject maken, waarbij heel veel kleine bewegende vogeltjes zullen worden opgesteld in de bunker. De vogeltjes hebben een sensor waardoor ze gaan bewegen en geluid maken wanneer mensen langslopen. Ook zal er weer een werkplaats bij het kunstwerk komen, waarbij kinderen zelf aan de slag kunnen gaan om kleine vogeltjes te maken. Op deze manier kunnen kinderen verder bouwen aan het werk van de kunstenaar.

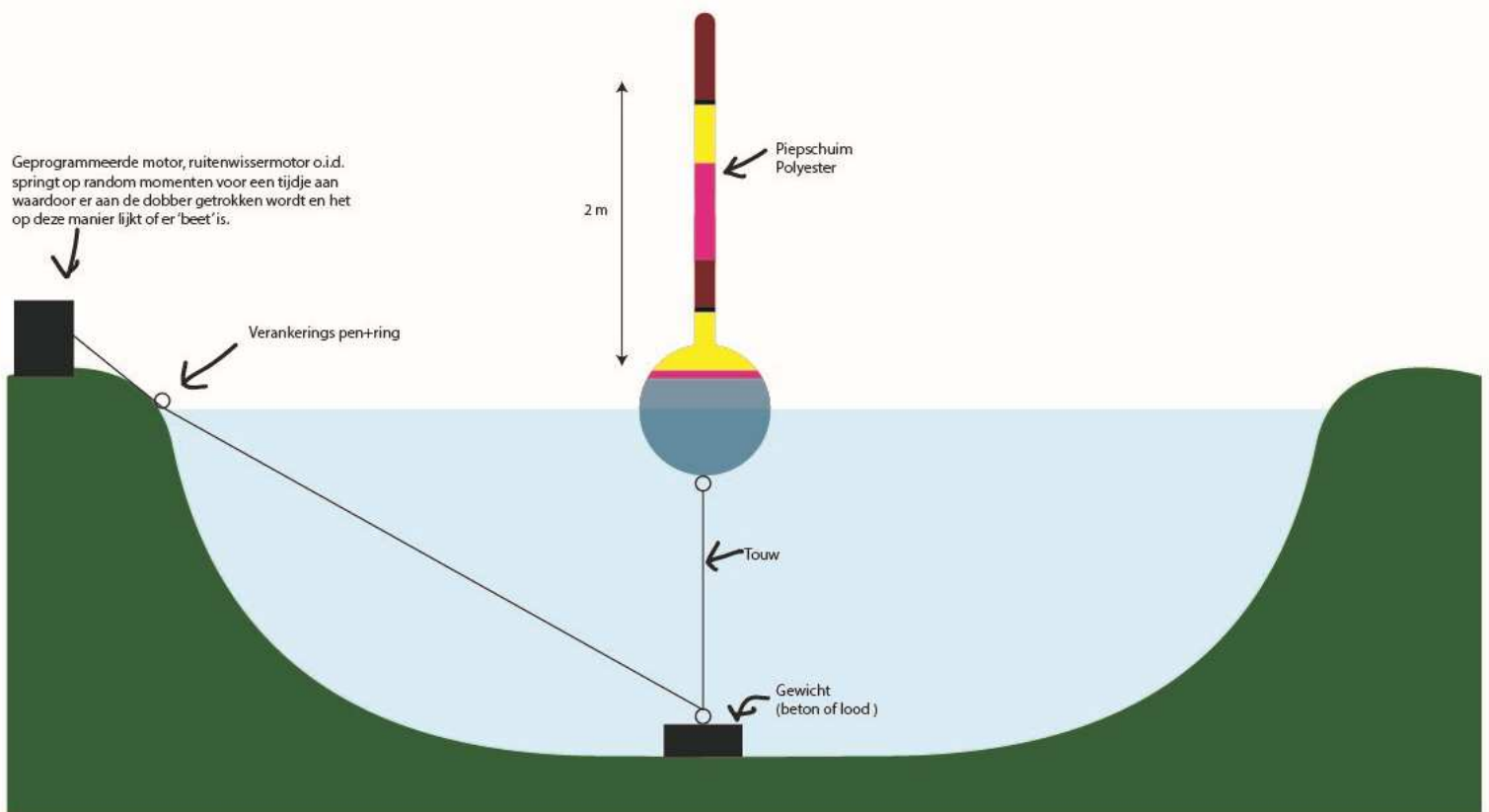

6. Felix van Dam – dobbers

Daarnaast zal Felix van Dam nog een tweede werk voor het fort maken dit jaar. Hij wil drijvende dobbers gaan maken van piepschuim, die in het water naast de brug bij de ingang drijven. Het zullen 2 á 3 dobbers worden van ca. 2 meter per stuk. Deze zitten met een touw vast aan een gewicht op de bodem en aan een motortje die op de kant staat. Deze motor springt op willekeurige momenten voor een tijdje aan, waardoor er aan de dobber getrokken wordt en het op deze manier lijkt alsof de dobbers 'beet' hebben. De bevestiging en verankering van het kunstwerk zal in overleg met Staatsbosbeheer gebeuren. Er zal worden gekozen voor een geruisloos motortje. Voor dit kunstwerk vragen we een watervergunning aan bij Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden.

Het idee achter het kunstwerk is dat Felix, net als bij de achtbaan die hij vorig jaar maakte, een verbinding wil leggen tussen bovengronds en ondergronds. Oftewel, het zichtbare en het onzichtbare. Hij is geïnteresseerd in de relatie tussen hetgeen je ziet en hetgeen wat gesuggereerd wordt. De connectie tussen wat je boven water ziet en wat er onder water, buiten zicht, gebeurt heeft hij vertaald naar een dobber. Een dobber is het communicatiemiddel wat verteld dat er onder water iets gebeurt en dat er actie ondernomen moet worden. Hij wil dit op blazen, de dobbers buiten proportioneel groot maken en ze zo te programmeren dat ze te pas en te onpas onder water getrokken worden. Wat zegt dit over wat er zich buiten beeld afspeelt?

7. Oscar Peters – nieuw werk

Oscar Peters zal een nieuw interactief bouwwerk gaan maken waar kinderen aan kunnen meewerken. Vorig jaar maakte hij het werk 'Orbit' (zie foto).

Oscar Peters maakt voornamelijk *kinetische sculpturen*, dat wil zeggen: bewegende beelden. De machines die hij bouwt zijn soms kamer vullend en dan passen ze weer in een koffer. Hij werkt met kettingzagen en draaibanken, lasapparaten en naaimachines. Oscar zoekt graag het randje op tussen humor en horror, tussen spectaculair entertainment en serieuze zaken. Wanneer is het nog leuk, wanneer gaat het te ver? Hoe dicht mag je bij een gevaarlijk kunstwerk komen? Hij studeerde aan de Gerrit Rietveld Academie en vervolgens aan Carnegie Mellon University in de Verenigde Staten. Hij heeft veel in Amerika geëxposeerd en doet dat nu weer in Nederland.

Voor komende editie zal Oscar Peters een installatie maken van hout waar de bezoekers naar kunnen kijken, buiten op het fort.

8. Catinka Kersten – nieuw werk

Catinka Kersten (1988, Leiderdorp) woont en werkt in Den Haag en rondde in 2013 haar studie aan de Koninklijke Academie van Beeldende kunsten in Den Haag af met een serie jachtdieren in gips en katoen.

Voor het fort zal ze nieuw werk maken in dezelfde stijl als deze jachtdieren, dit zal in een van de bunkers worden geplaatst.

9. Doris Jongerius – expositie

Doris Jongerius (1991) studeerde af aan de Royal Academy of Art in Den Haag. In haar fotoserie *A sense of home* laat ze de leefwereld zien van een groep afgewezen asielzoekers die leven in een parkeergarage in Amsterdam Zuidoost. Het boek dat ze erover maakte werd genomineerd voor de UNSEEN dummy Award. Volgens YAA zijn de foto's zeer integer gemaakt en doen ze recht aan de mensen die gefotografeerd zijn.

Voor het fort zal ze nieuw werk maken dat zal worden geëxposeerd in een van de bunkers.

10. Melanie Bonajo – Progress vs Regress en nieuw werk

Melanie Bonajo (Nederland, 1978) is fotograaf, filmmaker en performancekunstenaar. In haar werk zoekt ze naar eigenzinnige paden in een ultra-kapitalistische wereld en verzet ze zich tegen de traditionele scheiding van mens, natuur en technologie.

Bonajo plaatst vraagtekens bij de technologische vooruitgang. Ze onderzoekt hoe die vooruitgang mensen van zichzelf kan vervreemden. In haar werk staat communicatie centraal, communicatie met zoveel mogelijk mensen en groepen. Zo ook in de film *Progress vs Regress*. Ze interviewt ouderen over hoe technologie hun kijk op relaties, werk, geld, tijd en emoties heeft veranderd. We vergeten vaak hoe recent uitvindingen als de tv en de computer eigenlijk zijn. Mensen ouder dan 70 hebben de grootste technologische revolutie ooit meegemaakt. Hoe hebben die uitvindingen ons gevormd? Hoe ver reikt onze obsessie met materiële objecten? Zijn er grenzen aan onze behoeften? Hoe zou het leven zijn als sommige technologieën nooit zouden zijn uitgevonden?

Naast de film die we van haar gaan vertonen zal Melanie Bonajo ook nieuw werk gaan maken. Zowel de film als het nieuwe werk van haar laten we zien binnen in een bunker op het fort.

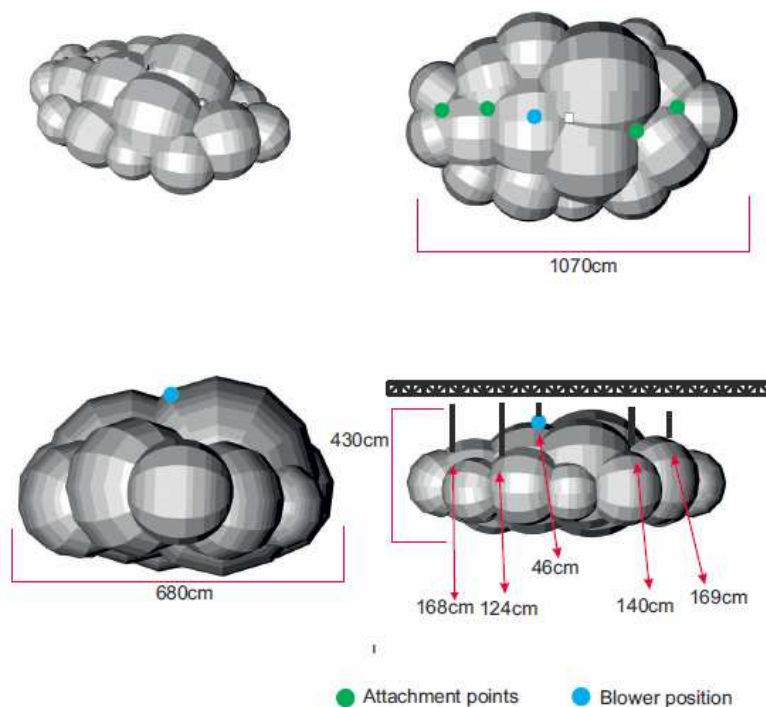

11. Inflatable roze wolk

We willen een inflatable roze wolk huren bij het bedrijf Airworks uit Weesp. Zij zijn gespecialiseerd in het maken en plaatsen van *inflatables*. Deze opblaasbare wolk zal eerst boven de Neude hangen en later boven Fort Ruigenhoek komen te hangen.

De wolk zal worden bevestigd aan de grond door middel van kabels en gewichten. Het gewicht zal ongeveer 42 kilo zijn en de afmetingen ca. 10m lang, 2m hoog en 7m diep.

Het idee hierachter is dat kunstmakers balanceren tussen 'op een roze wolk zitten' en de moeilijkheden die het creatieproces met zich mee kan nemen, er hangt een donkere wolk boven het hoofd. We willen graag een 'positieve roze wolk' boven het festival en de bezoekers laten hangen.

12. Installaties en theatervoorstellingen

Net als voorgaande jaren worden in de ruimtes in de gebouwen installaties en korte films laten zien. De programmering hiervan wordt nog aangevuld, dit zal vergelijkbaar zijn met vorige jaren. Het gaat om interactieve installaties en films van kunstenaars die aansluiten bij de verbeeldingswereld van kinderen. Tweekt zoekt naar nieuwe installaties die gebruik maken van de laatste technologieën en kijkt welke installaties in het verleden een succes waren en goed werken op het fort. Omdat Tweekt voor een groot deel afhankelijk is van subsidies wordt dit programma later bepaald, als bekend is welke middelen er beschikbaar zijn.

Net als voorgaande jaren wordt het fort gebruikt als locatie voor dansvoorstellingen voor jong en oud. De voorstellingen bestaan uit een route over het fort, waarbij het publiek mee loopt. Sinds 2016 staat de Trekkershuur op het fort, ook in 2018 worden hier weer theater en dansvoorstellingen in laten zien. Ook willen we onze eigen kinderzweefmolen weer op het fort neerzetten, die stond er vorig jaar voor het eerst. Zowel de Trekkershuur als de zweefmolen komen pas na de eerste drie weekenden naar het fort, wanneer het festival in de binnenstad is afgelopen.

Hieronder een overzicht van het geselecteerde bestaand werk voor in de binnen ruimtes op het fort.

Van **Mike Kelley** laten we het werk *Ah... Youth!* zien. Kelley (1954 - 2012) geldt als een van de meest invloedrijke kunstenaars van zijn generatie. In 35 jaar bracht hij een opzienbarend en veelzijdig oeuvre voort met onder meer schilderkunst, sculptuur, installaties, performances, muziek, video en fotografie. Mike Kelley had een uitzonderlijk vermogen om, op zeer kritische wijze, te graven in de wereld van de eigentijdse beeldcultuur en kunstproductie, en in alle verontrustende tegenstellingen die daarin zitten. Hij hield zich altijd bezig met het feit wat door de maatschappij beschouwd werd als 'normaal'. Niets is heilig in zijn werk; niet de zogenaamde hogere cultuur, geschiedenis, literatuur, muziek, filosofie, psychologie, religie of onderwijs. De manier waarop hij zijn interesse in de zogenaamde low culture – van textiel handwerk tot stripverhalen – samenbracht met onderwerpen als identiteit en seksualiteit was baanbrekend. Het werk *Ah.... Youth!* zal geëxposeerd worden in een van de bunkers van het Fort.

Untrammelled, away she goes is het (afstudeer)werk van **Laura Jatkowski**. Ze studeerde aan de Koninklijke Kunstacademie Den Haag. Deze installatie streeft naar het kwetsbare karakter van dingen. Fietsframes worden getransformeerd naar vrijstaande palen en herstructureren de ruimte. Het worden mogelijkheden, die uit de grond verrijzen, maar niet zeker zijn van waar ze naartoe gaan. De kijker wordt ondergedompeld en iemands lichaamsbeweging activeert de structuur door zichzelf bloot te stellen aan een steeds veranderend perspectief. Ook het werk van Jatkowski zal worden geplaatst in een van de bunkers.

Van **Vladimir Novak** (Kroatië, Zagreb) willen we *Odnosi (Relations)* laten zien. Twee grote houten balken houden een bos met riet rechtop overeind. Het uitgangspunt voor *Odnosi (Relations)* was een verkenning van de grondstoffen schors en riet, en de vertaling ervan in sculpturale expressie.

Makino Takashi (1978, Japan) is kunstenaar en maakt experimentele films. Hij studeerde cinematografie aan de Nihon University College of Art in Japan. In 2011 ging hij in de leer bij de Quay Brothers in London, waar hij filmmuziek en belichting bestudeerde. Zijn werk wordt vertoond op talrijke internationale film- en videokunsthoeven. Takashi staat bekend om zijn hallucinerende, niet-lineaire films, waarbij hij beeld en geluid gelijkwaardig behandelt. *Space Noise 3D* is een immersieve live film, met een live soundtrack en 3D brillen. De beelden buiten het scherm zijn fysiek aanwezig. De film en de live performance 'vullen je zintuigen' en zullen een bijzondere ervaring geven in een van de bunkers.

In de *Children's game* films heeft **Francis Alÿs** kinderen gefilmd terwijl zo onschuldig lijken te spelen. Vol enthousiasme nemen de kinderen deel aan een gekozen spel, variërend van geweren van drijfhout in Baja, marmer in Jordanië en elastieken in Frankrijk. Het meest wonderlijke aan deze korte spellen, sommigen niet langer dan 3 minuten, is de manier waarop elke van de korte films een bijna surrealistische kwaliteit heeft. We bevinden ons vooral in de rol van de kijker, maar door de eerlijke uitbeelding van de kinderen en de zuivere manier waarop de kinderen worden gefilmd voel je je bijna een deelnemer.

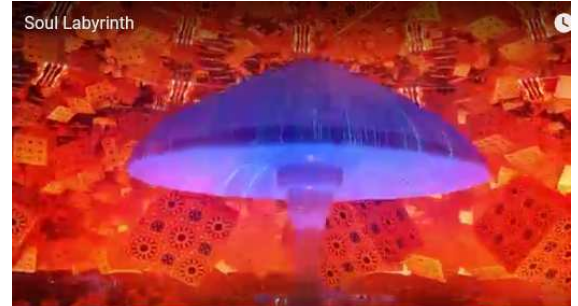

Florencia Reznik (Buenos Aires, Argentinië) is een performance- en videokunstenaar. Ze heeft een diploma in de filosofie gehaald aan de Universidad de Buenos Aires en is mede oprichter van het hedendaagse kunstmagazine CIA. In Berlijn is ze professioneel gaan werken als videokunstenaar. Momenteel woont ze in Den Haag, waar ze studeerde aan het ArtScience Interfaculty aan de Royal Academy of Art. Haar werk bestaat vaak uit performances of installaties die

het resultaat zijn van performances waarbij haar lichaam met andere materialen verstrikt raakt. In haar werk functioneren tekst, fotografie en video als een vorm van experimentele documentatie. Ze houdt zich bezig met ideeën rondom lichamelijkeheid, territorium en tijd. We zullen haar film *Hole* vertonen op het fort.

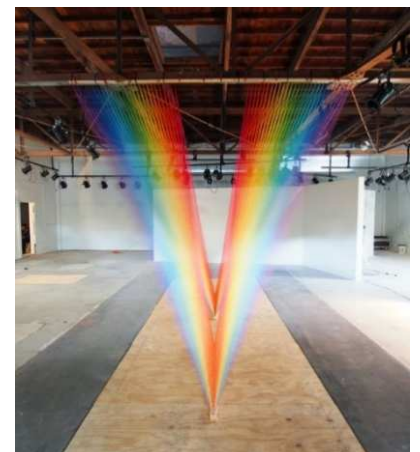
Multimedia-kunstenaar **Sander Bos** studeerde Art and Design aan de Noorderpoort en daarna aan de Minerva in Groningen. Hij is in zijn werk geïnteresseerd in nieuwe technologieën zoals virtual reality, 3D animatie, schilderen en mixed media art. Naast zijn eigen projecten werkt hij als freelancer op het gebied van game design, 3D animatie, illustratie, grafisch ontwerp en workshops in cinema 4D. In een van de bunkers zullen we zijn animatiefilm *Soul Labyrinth* laten zien.

David Claerbout (1969, Kortrijk) is een toonaangevend Belgisch videokunstenaar die woont en werkt in Brussel en Berlijn. Hij deed zijn opleiding aan het Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten in Antwerpen. In *Pure Necessity* bewerkt David Claerbout de animatiefilmklassieker uit 1967 en draait het sentimentele en komische verhaal over dansende, zingende en trompet spelende jungledieren in een film die afziet van de humanisering van de dieren. De dieren gedragen zich op een manier die hoort bij hun soort. Ball, Bagheera en Kaa, wiens liedjes en slapstick kinderen en volwassenen tientallen jaren hebben verblijd, zijn nu puur 'beer', 'panter' en 'python'.

Gabriel Dawe komt oorspronkelijk uit Mexico City en creëert locatie specifieke installaties die de relatie tussen mode en architectuur verkennen, en hoe ze verband houden met de menselijke behoefte aan onderdak in al z'n vormen. Zijn werk focust op het onderzoeken van textiel, met als doel de ingewikkelde constructie van gender en identiteit in zijn geboorteland Mexico te onderzoeken. Zijn werk is tentoongesteld in de VS, Canada, België en het Verenigd Koninkrijk. Na 7 jaar in Montreal, Canada, verhuisde hij naar Dallas, Texas, waar hij zijn MFA bij de Universiteit van Texas in Dallas behaalde. Op Tweekt zullen we zijn bijzondere werk *Rainbow* laten zien, waarbij een regenboog wordt nagebootst door allemaal strak gespannen gekleurde draden.

Kevin Gallagher (1986, Chicago, VS), studeert aan De Ateliers en woont en werkt in Rotterdam. Hij wil door middel van zijn installaties en performances laten zien waartoe de gewone dingen in onze consumptiemaatschappij naast de gebruikelijke functies nog meer in staat zijn. Transmutatie, verbinding, communicatie en toeval spelen een belangrijke rol in zijn 'gestures towards use'. Gallagher preludeert op de thematiek van vergankelijkheid maar hij doet dat op zoveel manieren, in zoveel opmerkelijke media (bloemzaden, lelies, geboetseerde wortels, sokken, gel, ventilatoren, suikervervanger sorbitol, pennen, plexiglas) en met veel gevoel voor schoonheid, kleur, humor en inhoud. Op het fort zullen we een installatie laten zien waarbij er met door middel van ventilatoren aan een rolcontainer met bloemen, kleuren op een wit doek worden gecreëerd.

